

Help mij Leven

(AJUDE-NO & VIVER)

Nieuwsbrief

Jaargang 20, nr. 78: april 2006

Bijles in de krottenwijk Pedra Lisa

Stichting 'Help mij leven' geniet het CBF-keur, uitgegeven door het Centraal Bureau Fondsenwerving (CBF). Alle instellingen met een CBF-keur zijn door het onafhankelijke CBF langs dezelfde meetlat gelegd. Ook 'Help mij leven' vindt het belangrijk om regelmatig te worden getoetst door een onafhankelijke en betrouwbare instantie. Zo kunt u als donateur er 100% zeker van zijn dat uw geld goed terecht komt.

Het CBF (Centraal Bureau Fondsenwerving) is een onafhankelijke stichting die toezicht houdt op het inzamelen van geld voor goede doelen. De taak van het CBF is het bevorderen van een verantwoorde fondsenwerving en besteding van middelen door het beoordelen van fondsenwervende organisaties.

Voorwoord

Beste vrienden,

Out of the blue belde een collega me op met de vraag of ik misschien een kop koffie met haar wilde drinken. Ze had namelijk een vraag over het werk van de stichting. Gewapend met een folder en een goed verhaal ging ik op naar een leuk gesprek.

Nippend aan haar kop koffie legde ze me uit dat ze op zich wel een leuke baan had, maar dat haar hart toch eigenlijk bij het doen van ontwikkelingssamenwerking ligt. Als voorproefje was ze sinds kort vrijwilliger van een grote organisatie die zich inzet voor voorlichtingsprojecten in derde wereldlanden. Dat vond ze leuk en ze overwoog serieus om te gaan solliciteren bij ontwikkelingsorganisaties. Wat haar tegenhield, was het feit dat ze niet goed wist voor welke organisatie of welk doel ze zich moest inzetten. 'Dat werk voor jouw stichting, wat beweegt jou nou om dat te doen? En zou je dat full-time willen doen?'

De laatste tijd lijkt er steeds meer aandacht te zijn voor jongeren die werk zoeken bij organisaties voor ontwikkelingssamenwerking. Op vacatures bij bijvoorbeeld de NOVIB wordt massaal gereageerd en in veel magazines worden mijn leeftijdsgenoten die werken voor ontwikkelingsorganisaties, geïnterviewd. Wat hen beweegt? zijn op zoek naar zingeving in hun werk, hebben niet genoeg aan een carrière en financieel succes, maar hebben de behoefte om iets fundamenteel voor anderen te betekenen. Vaak zijn het bevlogen mensen met een zakelijke insteek en met een specifieke opleiding achter de rug.

Dat mensen zich inzetten voor de vele initiatieven die er zijn, is ontzettend mooi. Al pratend realiseerde ik me wel dat werken voor een dergelijke organisatie in Nederland een grote waarde heeft voor anderen, maar dat het ook 'gewoon' werk kan worden. Met de bijkomende vervelende klussen en misschien zelfs sleur. En in die gedachte vond ik eigenlijk het antwoord op haar vraag. Nee. Juist de nauwe betrokkenheid bij het werk in Brazilië en de bevlogenheid die ik in het bestuur ervaar, zou ik niet willen missen. Voor vrijwilligers zijn juist deze factoren een beloning voor hun inzet. En het contrast tussen dagelijks werk en inzet voor 'Help mij leven' maakt dit voor mij bijzonder. De persoonlijke betrokkenheid van veel donateurs bij de stichting en het werk in Brazilië helpt daarin mee. Samen maken we het mogelijk dat straatkinderen dag in dag uit een helpende hand mogen ervaren en dat de kinderen op Sítio Shalom kunnen rekenen op een hoopvolle toekomst.

Het was leuk om haar zoektocht te mogen volgen. Mijn collega heeft besloten om een Afrikaans project van haar organisatie te bezoeken om te ontdekken of ze zich verder voor het project wil inzetten. Ik hoop dat ze daar de motivatie vindt om haar stap te zetten.

Namens de redactie, Aldo Golja

Nieuwsbrief

Colofon en inhoudsopgave

Jaargang 20, nr. 78, april 2006

Colofon

De nieuwsbrief is een uitgave van stichting 'Help mij leven' en verschijnt vier keer per jaar.

Oplage ca. 1200 stuks

Redactie

Aldo Golja
Andre van der Eijk
Marco Kalverda
Yke Meindersma

Correspondentie

Postbus 155, 2665 ZK Bleiswijk
E-mail: mail@helpmijleven.org

Meer informatie: zie pagina 12

Inhoudsopgave

Voorwoord	3
Vindingrijk daar en hier	4
Notariële schenking	5
Brief uit Brazilië	6
Verkoop schilderij kunstenares Kieffer	10
Succesvolle DVD-actie krijgt vervolg	11
Steun 'Help mij leven' met schoolreisje	11
Gemakkelijk geld overmaken	13

Vindingrijk daar en hier

Vlak voor kerst kregen wij een e-mail van Pace Managementsupport, met de mededeling dat zij de verzendkosten van de nieuwsbrief voor 2006 aan ons hadden overgemaakt. Een prachtige geste, maar minstens even indrukwekkend vond ik de begeleidende tekst. Daarin stelde de betreffende medewerker van Pace de dreigende 'goede doelen verzadiging' onder het grote publiek aan de kaak en verzuchtte: "Wie niet? Wie zou niet willen dat we 't eindelijk eens eerlijker verdelen?" Voor haar de aanleiding om "vindingrijk te worden" en ons van de zorg van de verzendkosten te ontlasten. Terecht merkte zij daarbij op dat dit voor ons misschien een gelegenheid biedt om mensen op te roepen om op een andere manier vindingrijk te worden. Dat laatste zette ons aan het denken.

Straatkinderen hebben geen aansporing nodig om vindingrijk te zijn. Op straat móet je je creativiteit aanspreken om te overleven. Je staat er in Rio van te kijken welke adembenemende toeren kinderen midden op de brede en overvolle stadswegen uithalen: pure acrobatiek en jongleerkunst. Minder fraaie staaltjes van vindingrijkheid zijn de vele originele methoden om toeristen of rijkere stadsgenoten van hun geld of sieraden af te helpen, variërend van een lyrisch tranentrekkend epos dat uitloopt op een bedelpartij, tot ingenieuze en minutieus uitgedachte overvallen.

Maar niet alleen om te overleven doet dit soort kinderen een beroep op vindingrijkheid. Ook voor ontspanning en plezier laten ze hun creativiteit de vrije loop. Op Sítio Shalom, met haar vele heuvels en hellinkjes, was bijvoorbeeld sleëen op een stuk karton een tijdlang een populair tijdverdrijf. En tijdens mijn verblijf in Angola vorig jaar heb ik me helemaal aan één stuk doorverwonderd over de ongebreidelde fantasie waarmee kinderen van niets toch iets weten te maken. Een oude velg wordt een spannende hoepel die je met een stokje voor je uit kunt rollen. Blikjes op de vuilnishoop transformeren moeiteloos in autootjes, treinen en vliegtuigen. Met oude flessendoppen en een kleiballetje speel je een

weergaloos soort knikkervoetbal. En zowel in Angola als in Brazilië zijn twee stokjes, een stuk touw en een plastic zakje genoeg voor een vlieger die bij het minste zuchtje wind al tot grote hoogte stijgt.

In Nederland kennen wij dat soort primaire vindingrijkheid eigenlijk niet meer. Onze kinderen weten echt niet wat ze aanmoeten met stokjes of flessendoppen. Zij spelen wél creatief met playmobil of lego. Voor onze Westerse creativiteit hebben we blijkbaar halfproducten nodig. Eerst knutselen om te spelen, van niets iets maken: ons past dat niet meer. We zijn passief in onze creativiteit: vindingrijk omgaan met iets dat een ander heeft bedacht is voor ons de dagelijkse praktijk geworden.

Ook hoe wij omgaan met liefdadigheid is op een andere manier vindingrijk geworden. Vroeger ging men met z'n allen in de kerk aan de slag om geld in te zamelen. Nu blijven veel meer mensen passief en laten ze hun gift afhangen van de aansprekendheid en presentatie van het onderwerp. De Postcodeloterij en TV-acties voor de Tsunami zijn daar duidelijke voorbeelden van.

Zoals gezegd heeft de boodschap van PACE ons aan het denken gezet. We zouden ontzettend graag nieuwe donateurs op een vindingrijke manier willen benaderen. En we zouden graag uw vindingrijkheid willen prikkelen, om niet alleen 'passief creatief' te zijn, maar ook om vanuit uw betrokkenheid stichting

'Help mij leven' te steunen.

En dat kán! Elders in deze nieuwsbrief treft u enkele voorbeelden: kunstenaar Annemieke Kieffer stelde een schilderij ter beschikking dat is geïnspireerd door het straatwerk in Rio. Willem van Leeuwen filmt dorpsbeelden in Wervershoof en verkoopt die ten bate van 'Help mij leven'. In Grou bereidt een enthousiaste groep zich voor op drie weken werken in Brazilië en verkoopt REMER-kwartetspellen om aan de benodigde financiën te komen. En in Bleiswijk stond jarenlang een statiegeldbonnenbus in de lokale supermarkt, die laatst nog ruim 1.500 euro opleverde.

Als stichting 'Help mij leven' willen wij u dan ook uitdagen om zelf eens vindingrijk en creatief te zijn. Niet voor u zelf, maar voor het welzijn van kinderen die iedere dag een beroep moeten doen op hun vindingrijkheid. Help ons! Hoe kunnen wij op een vindingrijke manier nieuwe bronnen aanboren? Hoe kunnen we op originele wijze nieuwe donateurs werven?

Wij zijn benieuwd naar uw acties, ideeën, succesverhalen, tips, kortom naar uw vindingrijkheid. Laat u inspireren door kinderen aan de andere kant van deze aardbol. Maak ons deelgenoot, op welke manier dan ook. Dan kunnen wij diezelfde kinderen weer iets verder op weg helpen naar een leven waarin ze minder afhankelijk zijn van hun vindingrijkheid. Wij rekenen op u!

Namens de redactie,

Marco Kalverda (kalverda@helpmijleven.org)

Notariële schenking gunstig voor u én voor ons

Uw giften aan stichting 'Help mij leven' kunt u aftrekken van de belasting, mits u aan bepaalde voorwaarden voldoet: er is zowel een ondergrens (1% van uw inkomen) als een bovengrens (10%). Deze grenzen vervallen als u een notariële akte voor uw gift laat opmaken. Graag informeren wij u over deze mogelijkheid om fiscaal voordelig geld te schenken.

Wie minimaal vijf jaar achter elkaar een bedrag aan 'Help mij leven' schenkt via een notarieel vastgelegde lijfrenteconstructie, kan de schenkingen zonder beperkingen volledig van het belastbaar inkomen aftrekken. Met uw structurele bijdrage waarborgt u bovendien de continuïteit van ons werk voor de straatkinderen in Brazilië.

Als u wilt kunt u deze akte via stichting 'Help mij leven' laten opmaken. U hoeft namelijk niet persoonlijk bij de notaris te verschijnen. De kosten voor het opmaken van de lijfrente-akte bedragen ongeveer € 150 à € 250. Dit verschilt per notaris. Als uw jaarlijkse gift groter is dan € 100 kan 'Help mij leven' de kosten voor haar rekening nemen. Uiteraard krijgt u een exemplaar van de opgemaakte akte thuisgestuurd.

In onderstaand rekenvoorbeeld ziet u het verschil in belastingvoordeel over 5 jaar tussen een jaarlijkse 'normale' gift van € 250 en een lijfrente-schenking van € 250, bij een belastbaar inkomen van € 30.000 (waardoor de ondergrens voor aftrekbare giften op 1% x € 30.000 = € 300 ligt).

	zonder notariële akte	met notariële akte	met notariële akte (hoger giftbedrag)
Gift	€250	€250	€400
Belastingvoordeel	€0	42% x 250 = €105	42% x 400 = €168
U betaalt netto	€250	€145	€232
Wij ontvangen	€250	€250	€400

Dit betekent dat u met een notariële akte dankzij de fiscus een aanzienlijk hoger bedrag aan 'Help mij leven' kunt schenken zonder er netto meer voor kwijt te zijn!

Indien u geïnteresseerd bent in deze vorm van steun, neemt u dan contact op met het secretariaat.

Brief uit Brazilië

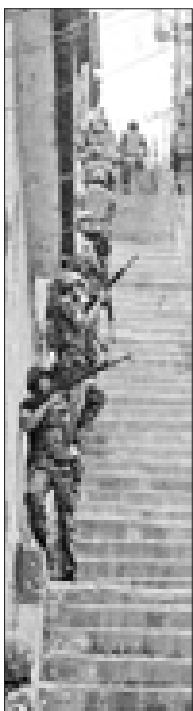
Beste vrienden,

Op 2 maart dringen meer dan 10 bandieten in Rio een legerkazerne binnen, ze mishandelen enige soldaten en stelen 11 wapens. De drugsbendes in de favela's van Rio hebben vaak dezelfde wapens als het leger (typen AR-15, AK 47, FAL, etc.); meestal worden deze wapens onttreemd van het leger. De verdachten zouden afkomstig zijn uit het drugskartel 'Comando Vermelho'. Het leger, dat al geruime tijd de drugskartels in de favela's in de gaten hield, nam een opzienbarende besluit. Vanaf 4 maart zijn twaalf favela's afgesloten en daarna trokken soldaten de wijken in, op zoek naar de gestolen wapens.

Maandag 6 maart zijn 300 soldaten de Morro da Providência binnengevallen. Deze wijk, waar de Sparta Sportclub en op korte afstand de huizen van REMER liggen, staat bekend om het grote arsenaal aan wapens dat door de drugsdealers gebruikt wordt. Tijdens de inval ontstond, in tegenstelling tot in andere wijken, een enorme schietpartij tussen de soldaten van het leger en de soldaten van de drugsbende die boven in de wijk verblijven. De bevolking, die hier tussenin leeft, vluchtte de huisjes binnen en zij hebben liggend op de grond gewacht tot het weer rustig werd. Eduardo (16 jaar), is ook inwoner van de Morro da Providência en hij heeft net zoals de meeste jongens in de wijk een aantal jaar bij Sparta gevoetbald. Hij stond op het moment van de schietpartij bij het lokale wijkgebouw om zich in te schrijven voor een fotocursus. Twee verdwaalde kogels raakten hem en maakten veel te vroeg een einde aan zijn leven. Ik denk vaak aan de woorden 'wat is een leven waard?' Telkens krijg ik weer een ander antwoord, in dit geval luidt het: elf in beslag genomen wapens!!!

Binnen een aantal uren had het leger de gehele wijk onder controle, maar voor de inwoners was de ellende nog maar net begonnen. Tot het moment dat ik deze brief schrijf, hebben er meer schietpartijen plaatsgevonden dan ooit. De straatlampen mogen 's avonds niet branden en er is een avondklok ingesteld. Niemand mag na acht uur de straat op. De in- en uitgangen zijn afgezet. Iedere inwoner (ook kleine kinderen) wordt gefouilleerd om te zien of of hij of zij wapens of drugs bij zich heeft.

De meeste soldaten komen uit andere staten van Brazilië. Zij denken in stereotypen. Ze denken dat elke favela gevaarlijk is en dat alle inwoners drugsdealers zijn. De politie van Rio staat al meer dan 20 jaar machteloos tegenover de drugskartels en deze soldaten willen met groot vertoon van macht laten zien dat zij het probleem beter kunnen aanpakken. Er is ook nog een politieke reden: de gouverneur van de staat Rio, die verantwoordelijk is voor de veiligheid, is geen grote vriendin van de regering in Brasilia en haar echtgenoot is kandidaat voor de aanstaande presidentsverkiezingen. Voor de regering dus een goede reden om te laten zien dat het federale leger de zaak wel beter aanpakt dan de politie van Rio. Enfin, de eerlijke inwoner van de Providência is weer eens de dupe.

Vreemd genoeg beginnen de schietpartijen vlak voor zeven uur 's ochtends, precies op het tijdstip dat de scholen beginnen. Moeders met hun kinderen verschuilen zich achter muren om zich te beschermen tegen de rondvliegende kogels. Een aantal kinderen is gewond geraakt. Na 2 dagen functioneert er niets meer rondom en binnen de krottenwijk: scholen, crèches, winkels, Vila Olimpica, cursussen en zelfs de Sparta club zijn gesloten. Iedereen blijft binnen, degenen die in de nachtelijke uren thuiskomen van werk zoeken elders onderdak.

Ik heb me op de hoogte gehouden van de ontwikkelingen via het journaal en de kranten, maar vooral ook door middel van de telefoontjes van Pedro. Donderdag ben ik zelf naar Rio gegaan. 's Middags ging ik naar de wijk en hoorde zoveel verhalen: bewoners die klappen hadden gekregen, huizen die binnengevallen waren en interieur vernield, vele waterbakken die door kogels doorzeefd waren, maar vooral de angst voor de soldaten zat er goed in. Terwijl in veel Zuidamerikaanse landen mensen worden opgepakt voor moordpraktijken die begaan zijn tijdens de dictatuur, wordt in Brazilië niets gedaan. Het leger blijft een belangrijke status houden.

's Avonds ging ik naar Sparta, waar ik met Pedro had afgesproken. Maar daar aangekomen, was er niemand. De nachtwacht liet mij het nieuwe dak van de club zien, dat doorzeefd was met tientallen kogels. Dat wordt dus weer niet droog voetballen als het regent! In het pikdonker liep ik langs de wijk terug naar de Rua da América, nooit was het er zo stil, nooit eerder voelde ik mij zo akelig, want ieder moment kon het schieten weer beginnen.

° De bovenstaande foto's zijn afkomstig uit het Braziliaanse dagblad 'O dia'.

De volgende dag zou ik naar het wijkgebouw gaan. Terwijl ik daar stond te wachten op leden van de wijkraad, zag ik een tafereel dat mij aan de tv-beelden uit Irak deed denken. Een soldaat wees met zijn geweer op een vrouw die uit de favela kwam met haar dochttertje van een jaar of zes. Een andere soldaat doorzocht het kleine tasje van het meisje op hardhandige manier, het meisje moest huilen. Enerzijds was ik kwaad op de soldaat, anderzijds weet ik dat de drugsdealers kinderen gebruiken om drugs en wapens buiten de wijk te brengen.

Even na zevenen begon het schieten weer. Met nog een paar anderen verscholen wij ons in het wijkgebouw. Ook daar voelde ik mij niet echt veilig, want kogels dringen gemakkelijk door de muur heen. Ik was net als de inwoners van de wijk gijzelaar in een oorlog. Het verschil was dat ik na twee uur weer weg kon. Althans, ik moest wel rennen. In 5 minuten was ik met de bus in het centrum. Zo vreemd, 2 kilometer verderop zie ik duizenden mensen die niets afweten van een oorlog die zich zo dichtbij afspeelt...

Ik voel mij boos op de soldaten, die zo hard zijn. Ik ben boos op de drugsdealers die de wijk tiranniseren, boos op de Gemeente en Staat die nooit voor een oplossing zorgen, maar bovenal voel ik mij triest omdat de duizenden bewoners van de Providência dag en nacht in angst leven.

Vrijdagavond rijd ik weer met de auto naar Pequeri, waar ik mijn gezin in de armen sluit en 's avonds rustig kan slapen. Gek, maar ik voel mij schuldig dat ik dat kan en mag... Het enige wat ik kan doen, is bidden.

Sparta-Rio

In de eerste week van januari zijn 105 kinderen van 6 tot 12 jaar uit het armste gedeelte van de wijk (Pedra Lisa) naar het vakantiecamp geweest. Ikzelf ben daar met mijn gezin ook een dag geweest. Geweldig om de kinderen daar te zien te midden van de natuur. Zij waren engeltjes aan het verven. Ik vroeg aan een jochie wat een engel was. Hij wees op Fatima en zei: "Dat is een engel". (Fatima is de pedagoge die de bijlessen in Pedra Lisa begeleidt). De tweede week vakantiecamp was voor 135 kinderen van de Providência in de leeftijd van 12 tot 16 jaar.

De bijlessen in Pedra Lisa zijn weer begonnen. Hier worden 105 kinderen geholpen. De benedenverdieping is in de vakantie verbouwd om nog meer activiteiten te kunnen organiseren.

Verder heb ik in januari eindelijk het Vila Olimpica in gebruik gezien. Kinderen die

° Kinderen krijgen zwemles in 'Vila Olimpica'

zwemles kregen en anderen die aan voetbal en volleybal deden. En dat in een geweldig complex. Met een traan in mijn ogen en tegelijk met een brede glimlach dacht ik aan al die sceptici die niet geloofden in het te bouwen sportterrein!!

REMER-Rio

U weet dat wij op zoek zijn naar een nieuw huis waarin “Nova Esperança” (Nieuwe Hoop) komt. Voor het oude huis betaalden wij veel huur en we maakten hoge kosten om het huis steeds weer op te lappen. Wij hebben van Deloitte en Woonwille de financiën gekregen om een nieuw terrein in het centrum van Rio te kopen en op te knappen. Hiernaar zijn wij al maanden op zoek. In december kregen wij een probleem met het riool in het oude huis. Dat betekende voor ons dat een groot deel van de grond eruit zou moeten en dit zou veel geld gaan kosten. Doorgaan met verstopte wc's en stank zou ook niet echt een goede optie zijn. Tegelijkertijd was het financieel problematisch om de twee huizen draaiende te houden.

Wat wil het geval? In december hebben wij het nationaal certificaat gekregen voor Maatschappelijk werk. Eén van de voordelen hiervan is dat wij belastingvermindering krijgen, maar voordat het hele proces dat wij hebben aangezwengeld is afgerond... dat kost meer tijd dan wij verwacht hadden. Verder is de real t.o.v de euro sterk gestegen, waardoor wij voor de vanuit Nederland gestuurde euro's minder reals krijgen. Zo zaten we opeens met lagere inkomsten dan verwacht.

We moesten daarom huize 'Nova Esperança' sluiten. Wat betekende dit voor het werk van REMER? Het straatwerk is uitgebreid en met de bekende groepen straatkinderen die Huize 'Nova Esperança' bezochten, wordt dagelijks contact gehouden. Meer eten en medicijnen worden uitgedeeld. Crézio en de maatschappelijk werkster bezoeken meer families.

Huize 'Betânia' krijgt een grotere toeloop van straatkinderen die rechtstreeks van de straat komen i.p.v huize 'Nova Esperança'. De drempel om binnen te kunnen komen is wat verlaagd.

Er bleef opeens meer tijd over om energie te steken in het vinden van een nieuw huis. Nou dat laatste is goed gelukt, want wij hebben in de maand februari een ongelofelijk prachtig pand gevonden vlakbij het plein 'Central'. Op 10 maart hebben wij bij de notaris de eerste aanbetaling gedaan. Het zal ongeveer een maand duren, voordat het pand volledig op onze naam staat.

° Wordt dit het nieuwe 'Casa Nova Esperança'?

Het pand heeft drie verdiepingen. Op de benedenverdieping komt de dagopvang voor de straatkinderen. De eerste verdieping bestaat uit een tiental kantoorruimtes, vier worden voor de administratie en PR. De andere zes worden gebruikt door dokters, psychologen en maatschappelijk werksters. Voor de tweede etage hebben wij nog geen bestemming, maar een idee is om in samenwerking met een bestaande organisatie cursussen voor de kinderen uit de krottenwijk te organiseren. Het gebouw kost vrij veel, maar er is gelukkig weinig te verbouwen. Er moet wel veel geverfd en schoongemaakt worden.

Op dit moment zijn wij bezig met de planning en als het ons lukt om het nodige geld bij elkaar te krijgen om het werk maandelijks te kunnen financieren, dan hopen wij het huis in juni te openen. Het zou een geweldige vooruitgang zijn, niet alleen op kwantiteit (meer kinderen) maar vooral ook voor wat betreft de kwaliteit van het werk.

Met Daniel in huize Betânia gaat het een stuk beter. Hij heeft zich eruit gevochten en hij is alweer een tijd uit het ziekenhuis. Hij wordt begeleid door mensen uit het ziekenhuis en krijgt een cocktail zodat zijn virus wordt onderdrukt en de ziekte zich niet openbaart. Door de steeds nieuwe kinderen in het huis wordt hij wel wat onrustiger en krijgt hij vaak dikke driftaanvallen. Hij was laatst naar het strand gegaan met een ander jochie van het huis, daar werd hij opgepakt door de politie, omdat ze dachten dat hij een straatjongen was. Dominee Carlos kon hem de volgende morgen uit de cel halen. Lachend zei hij toen hij weer thuis was: “Maar ik ben helemaal geen straatjongen meer”. De anderen antwoordden plagend: “Nee, wat ben je dan, een straatmeisje?”.

REMER-Minas

De coördinatrice van REMER-Minas (Adriana) met haar technische team heeft het voor elkaar gekregen dat in de laatste 2 maanden van het jaar acht kinderen weer terug konden naar een familielid. Ook zijn er de laatste tijd 5 kleine kinderen van de Sítio geadopteerd door mensen uit de buurt. De nieuwe kinderrechtter spant zich daar in tegenstelling tot haar voorgangers erg voor in.

Een weeshuis in de buurt van Guarará werd vanwege slechte omstandigheden gesloten. De kinderrechtter vroeg ons om hulp. Of wij 15 kinderen konden opnemen. Dat werd toch nog even poppen. En wat was de Sítio een openbaring voor deze kinderen. En wat kunnen wij toch veel leren van kinderen, wat sluiten zij toch makkelijk en snel vriendschap.

Ook zijn er twee meisjes: Joana (16) en Patricia (17) gedoopt. Zij kozen ervoor om de weg met God te bewandelen. Tijdens het carnaval hielden wij bij ons thuis iedere avond kerkdiensten. Er waren steeds weer ongeveer 70 jongeren. Zo veel werd er geloofd en gedanst dat je blij was dat het vrije dagen waren waarop je weer op adem kon komen. Tijdens deze dagen vroegen nog eens 5 jongeren of ze gedoopt konden worden.

Je leeft zo sterk onder de kinderen, dat je soms de geweldige vooruitgang van die kinderen niet zo bemerkt. Ik las laatst een verslag waaruit ik een gedeelte voor jullie citeer.

'Carlinhos is nu 11 jaar. Hij kwam samen met zijn 2 broertjes op de boerderij toen hij 7 was. Zijn vader was overleden en zijn moeder was zwaar verslaafd aan drank. In het begin was hij veelal triest en altijd alleen, en als hij al met iemand was, dan ging het meestal om een vechtpartij. Carlinhos had weinig eigenwaarde en kon moeilijk liefde en aandacht ontvangen. Hij keek niemand in het gezicht en deed altijd wat de anderen zeiden, kon dus geen "nee" zeggen. Op school vond hij het al moeilijk

om zijn pen op papier te zetten, laat staan goede cijfers te halen. In zijn eerste jaar bleef hij dan ook zitten. Het leven bevatte voor hem niet zoveel mooie dingen, zijn gedrag werd steeds meer depressief. Door de liefde van de mensen die hem op de Sítio omringen, zit hij nu in de derde klas met goede cijfers en een sterke discipline. Hij weet nu liefde te ontvangen en te geven, vooral aan zijn groepsleidster (moeder). Hij kan "nee" zeggen en houdt ervan om met de kinderen te spelen. Zijn hobby is vissen. Hij beweegt zich goed in zijn omgeving en is **gelukkig.**' Als je zoiets leest, voelen wij ons ook weer **gelukkig!**

Ik wil een ieder van jullie dan ook bedanken voor welke vorm van hulp dan ook en ik wil jullie vragen om hiermee door te gaan. Ik ben blij dat er weer veel mensen dit jaar naar Brazilië komen om het werk van REMER met eigen ogen te zien.

Ik wens jullie Gods Zegen toe,

Met vriendelijke groet,

Oetsia, Moises, Janine en Robert

Verkoop schilderij kunstenaress Annemieke Kieffer

Eind vorig jaar, op een zondagmorgen, viel de blik van Annemieke Kieffer op een bijzondere foto van 'Help mij leven'. Het tafereel op deze foto raakte haar. De bewuste foto is gemaakt in het centrum van Rio de Janeiro: het trottoir voor het busstation nabij Centraal Station. Op het trottoir liggen twee kinderen te slapen alsof het de normaalste zaak van de wereld is, terwijl voorbijgangers de nieuwe werkdag aanvangen.

Deze treurige aanblik trof Annemieke en zij besloot dit beeld te schilderen. In de foto herkende Annemieke echter ook hoop; het hekwerk vormt een kruis en staat symbool voor de gedachte dat er wel degelijk iemand is die om deze kinderen geeft. In het schilderij vervult dit kruis dan ook een subtiele verbeelding van de hoop voor deze kinderen op een betere toekomst. Annemieke heeft het schilderij aan de stichting 'Help mij leven' geschonken om bij te kunnen dragen aan de realisatie van een menswaardig bestaan voor de straatkinderen. Wij zijn Annemieke zeer erkentelijk voor haar betrokkenheid en het schilderij.

Wij bieden het schilderij per opbod te koop aan, met als sluitingsdatum 15 mei. Het schilderij is 90cm hoog en 120cm breed en in de werkelijke kleuren te zien op onze website www.helpmijleven.org. Natuurlijk kunt u het indien gewenst ook bezichtigen.

Het openingsbod voor het schilderij is 1100,- euro. Voor een bod of nadere informatie kunt u contact op nemen met André van der Eijk (vandereijk@helpmijleven.org / 06 24717803). Via André en via de website kunt u de biedingen volgen.

Wij hopen dat het werk van Annemieke Kieffer u aanspreekt. Misschien wilt u of iemand die u kent het schilderij aankopen. U ondersteunt hiermee niet alleen het werk van REMER: een prominente plek voor het schilderij geeft aandacht aan de moeilijke situatie van veel kinderen in de wereld.

Annemieke Kieffer is kunstenaress en heeft haar atelier in Gouda.

Succesvolle DVD-actie krijgt vervolg

In oktober voerden Willem en Marjan van Leeuwen een spontane en originele actie ten bate van de straatkinderen in Brazilië. Willem, oud-onderwijzer van Walter Wildoër (vrijwilliger bij REMER), maakte een prachtige dorpsfilm van Wervershoof, met onder andere fraaie beelden van een schuitenrace in het Westfrieze waterland. De DVD werd verkocht in de boetiek van Marjan en de gehele opbrengst ging naar REMER. Alle DVD's zijn verkocht en zo leverde deze actie in totaal maar liefst 3200 euro op!

Onlangs meldde Willem ons dat dit alles hem zoveel voldoening had geschonken, dat hij nogmaals een vergelijkbare actie is begonnen. Deze keer heeft hij een reportage gemaakt van de laatste wedstrijden van de lokale voetbalclub VVW op het oude veld. Heel toepasselijk is de netto opbrengst van deze film bestemd voor voetbalclub Sparta in Rio de Janeiro!

Wij wensen Willem wederom een goede verkoop toe!

Steun 'Help mij leven' met schoolreisje of uitje

Al een aantal jaar spaart een groep donateurs via het groepssparen Airmiles voor stichting 'Help mij leven'. Dit levert heel wat Airmiles op. Daarmee kunnen bijvoorbeeld tickets worden aangeschaft voor diverse attractieparken en dierentuinen. De waarde hiervan willen we natuurlijk besteden aan het werk in Brazilië!

Graag geven wij scholen of andere grote groepen de gelegenheid hun kaarten via 'Help mij leven' te bestellen. U ontvangt de kaarten tegen de prijs die u er anders ook voor zou hebben betaald, dus inclusief groepskorting of kindertarief. Voor een bestelling van 10 kaarten of meer kunt u contact opnemen met ondergetekende. Doet u dit wel tenminste zes weken van tevoren, want bestellen en versturen kan enige tijd in beslag nemen.

Op dit moment heeft 'Help mij leven' bijna 80.000 Airmiles, genoeg om met een hele schoolklas naar de Efteling of het Dolfinarium te gaan, of met ruim 60 personen naar Madurodam!

Voor de volgende attracties kunnen wij via Airmiles gratis kaarten krijgen:

- Avonturenpark Hellendoorn
- Dolfinarium Harderwijk
- Efteling
- Madurodam
- Noorder Dierenpark Emmen
- Snowworld Landgraaf of Zoetermeer

Bestel uw kaarten via 'Help mij leven'. Dat kost u niets méér dan ergens anders, en: het gehele bedrag komt ten goede aan het werk in Brazilië.

Als u ook wilt Airmiles wilt sparen voor stichting 'Help mij leven', dan kan dat. Daartoe maakt u €2,50 over op rekeningnummer 4045641, onder vermelding van 'Airmiles kaarten'. U krijgt dan een set van twee kaarten thuisgestuurd, waarmee u kunt meespelen. Een heel gemakkelijke en goedkope manier om de straatkinderen in Brazilië te steunen!

Marco Kalverda (kalverda@helpmijleven.org)

◦ **Straatmeisjes**

Contact

Informatie en adresgegevens

Bestuur 'Help mij leven'

Mw. C.M. Oostenbrink- Pronk (voorzitter)
Mw. S.M. Korthorst- van Uffelen (secretaris)
Dhr. V.O. de Haan (penningmeester)
Dhr. A.A. Golja
Dhr. A. van der Eijk
Mw. S. Pulleman
Dhr. M.B. Kalverda

Giften

t.n.v. Stichting 'Help mij leven'

Rabobank 10.76.14.642
Postbank 404.56.41

Postadres REMER

Sítio Shalom
Estrada Pequeri-Bicas km2
cep. 36.610-000 Pequeri (MG)
Brazilië

Secretariaat

Postbus 155
2665 ZK Bleiswijk
Telefoon: 010-5215070
E-mail: mail@helpmijleven.org

Website: www.helpmijleven.org

Coördinatie vrijwilligers

Mw. A. Bogaard
Ijssellaan 60
2806 TL Gouda
Telefoon: 0182-584518
E-mail: vrijwilligers@helpmijleven.org

© **Copyright 2006**. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, Internet of welke andere wijze dan ook, zonder uitdrukkelijke toestemming van stichting 'Help mij leven'.

Gemakkelijk geld overmaken

Graag maken wij u attent op de mogelijkheid om periodiek een vast bedrag naar de Stichting over te maken. Het voordeel daarvan is niet alleen dat u er geen omkijken meer naar heeft, maar bovendien weten Robert en Paul dan waarop zij maandelijks kunnen rekenen.

U kunt uw betaling uiteraard altijd stopzetten wanneer u dat wenst: een briefje aan het secretariaat is voldoende. Wilt u het werk onder de straatkinderen van Rio de Janeiro structureel ondersteunen, vul dan de machtiging onderaan deze pagina in en stuur die naar het secretariaat van de stichting.

Robert, Paul, de medewerkers en de kinderen doet u daar een groot plezier mee!

Wat kunnen wij doen met uw steun?			
€0,75	Een goede kip voor Sítio Shalom	€8,-	Een schooltas
€2,-	Een ontbijt voor 8 kinderen op Sítio Shalom	€65,-	Een zitbank voor de woonhuizen in Pequeri
€6,-	Eén dag eten uitdelen op straat	€15,-	Maandelijkse kosten van warme maaltijden per kind op Sítio Shalom

Afschrijvingen

Maandincasso: Rond de 30e van de maand

Kwartaalincasso: 30 maart, 30 juni, 30 september en 30 december

Halfjaarincasso: 30 juni en 30 december

Sturen aan: Stichting 'Help mij leven' - Postbus 155 - 2665 ZK - Bleiswijk

Ik ondersteun het werk in Brazilië met een financiële bijdrage, daarom stuur ik de onderstaande machtiging op. Ik ontvang ieder kwartaal de nieuwsbrief van stichting 'Help mij leven'.

Ondergetekende,

Naam en voorletters _____

Adres _____

Postcode & woonplaats _____

(Email-adres) _____

Bankrekeningnummer _____

Postbanknummer _____

verleent hiermee tot wederopzegging machtiging aan **stichting 'Help mij leven'** om €_____ (euro) eenmalig/per maand/kwartaal/jaar* van zijn/haar* bovenvermelde rekening af te schrijven.

De nieuwsbrief ontvang ik graag per *post/digitaal**

Datum: _____ Handtekening: _____

*) Doorhalen wat niet van toepassing is

www.helpmijleven.org

Onjuist geadresseerd?

Wilt u dan onderstaande gegevens invullen en de omslag van deze nieuwsbrief retourneren naar het onderstaande adres?

- Verhuisd, adres onbekend
- Verhuisd, nieuwe/juiste adresgegevens:

Naam: _____

Adres: _____

Postcode & woonplaats: _____

Bedankt!